

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησία Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησία » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησί. » 16.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίγον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοπαθήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐπαρχιακαὶ κρίσεις.

Ἀρίστην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας τὸ δημοσιευθὲν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθὲν περὶ σχηματισμοῦ ἐφεδρείας νομοσχέδιον παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καθόσον δι' αὐτοῦ δύναται εὐκόλως καὶ ἡκιστα δαπανηρῶς νὰ σχηματισθῇ ἐπαρκὴς στρατιωτικὴ δύναμις ἐν Ἑλλάδι ἐκ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ ἐφεδρῶν συγκειμένη, ἀνερχομένη δὲ εἰς τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, μελλόντων ν' ἀποτελέσωσι τὰ τρία εἶδη τῶν ὀπλῶν, τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, προεὶδὼν ἐσκεμμένης καὶ πολυχρονίου μελέτης, καὶ ἔργον ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνδρῶν εἰδημόνων περὶ τὰ στρατιωτικά, ἐπόμενον ἦτο νὰ γείνη ἀποδεκτὸν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ νὰ ψηφισθῇ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀντίπη κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ κατὰ τὰς ὑπολειπομένας δύο συζητήσεις, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύστημα τῆς ἀντιδράσεως ἐθελοκράτως καταψηφίσῃ αὐτοῦ, τεκμηριοῦν διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ λεγόμενον καὶ πιστευόμενον περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιζητεῖ ἢ τὴν ἐξουσίαν καὶ ὅτι εἰς οὐδὲν ἀρέσκειται ἄλλο ἢ εἰς τὴν παραλυσίαν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν ὕλικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἡθικῆς ἰσχύος τοῦ ἔθνους. Τὸ σύστημα τοῦτο καταργεῖ τὴν ἰδέαν συστάσεως ἐθνοφυλακῆς, ἧς τὸν σχηματισμὸν πολυετὴς πείρα ἀπέδειξεν ἀνέφικτον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἧς ἡ ἐν πολέμῳ σύμπραξις οὐδέποτε ἀνταπεκρίθη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς της, ὡσάντις αἱ περιστάσεις ἀπήτησαν νὰ στρατεύσῃ αὕτη ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰδίας ἐπικρατείας. Ἐθνος, μόλις ἔχον πληθυσμὸν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, Ἐθνος, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ὑφίσταται τόσας δαπάνας διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ διανοητικὴν μόρφωσίν του, δὲν δύναται νὰ συντηρήσῃ ἀνωτέρας στρατιωτικὰς δυνάμεις, καὶ οὐδεὶς θέλει πλέον κατακρίνῃ ἡμᾶς ἐπὶ ἀπρονοησίᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ, διότι μείζων δαπάνη πρὸς μείζονα συγκέντρωσιν στρατιωτικῶν δυνά-

μεων εἶναι καὶ λέγεται ἀφροσύνη. Ὁ νόμος οὗτος, οὐτινος ἡ ἐφαρμογὴ ἀρχεται ἀμέσως, θέλει μὲν ἀπασχολήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ 22 μέχρι τοῦ 26 ἔτους ἡλικίαν εἰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, καθόσον οἱ ἀπὸ τοῦ 27 μέχρι τοῦ 30 θὰ ζητηθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλ' αὗται, ἐπειδὴ μόνον ἐξ μηνῶν προθεσμίαν ἀπαιτοῦσι, δὲν θέλουσι προξενήσῃ τὴν αὐτὴν ζημίαν εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν οὐδὲ θὰ ἐξεγείρωσι τὰ αὐτὰ παράπονα, οἷα ἐμμελλον νὰ ἐξεγερθῶσιν ἐὰν ἡ θητεία ὠρίζετο διετή, καὶ ἐὰν ἐν τοῖς στρατευομένοις συγκατελέγετο καὶ ἡ ἡλικία τῶν ἀπὸ 30 μέχρι 40 ἐτῶν. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ οὕτω συγκροτηθεὶς δύναμις οὐκ ἀπαλλασσεται μὲν τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων, ἀλλ' ὁ οὕτω στρατευόμενος ἔχει τὸ πλεονέκτημα μετὰ ἐξάμηνον ἀπουσίαν νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, φέρων τὸν ὀπλισμὸν αὐτοῦ καὶ ἀποτελῶν ἴδιον μετὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν του στρατόπεδον, εἰς ὃ κατ' εἰδικὰς διατάξεις θὰ συγκαλῆται εἰς στρατιωτικὴν ἀσκήσιν καὶ ἐπὶ τεταγμένῳ χρόνῳ. Ἡ τοιαύτη ἐπαρχιακὴ συγκέντρωσις τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἀνδρῶν εἶναι ὁμοία πρὸς τὸ ἐν Ἑλβετίᾳ σύστημα, καὶ οὐ μόνον θὰ θεωρῆται μία εὐάρεστος τῶν συνεπαρχιωτῶν συστρατιωτῶν συγκέντρωσις, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπαρκῇ αὕτη εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς τῶν ἐπαρχιῶν ὑπηρεσίας, καθιερούσα ἅμα καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ συστήματος τῆς ἀποκεντρώσεως, ὅπερ ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ πρὸ πολλοῦ καθιέρωσεν εἰς τὰ μᾶλλον εὐνομούμενα κράτη.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἡ Ἑλλάς ἐν διαστήματι ὀλίγου χρόνου δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι ἀν μὴ ἄριστα οὐχ' ἥττον ὁπωσοῦν καλῶς εἶναι συντεταγμένη στρατιωτικῶς, καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς θὰ στραφῇ πλέον εἰς τὴν ναυτικὴν τοῦ ἔθνους παρασκευὴν, σύμφωνα πρὸς τὰ μέσα, ἅτινα δύναται νὰ διαθέσῃ. Ἡ Κυβέρνησις ἐρωτηθεῖσα ἐὰν μέλλῃ νὰ συγκαλέσῃ τὴν βουλὴν πρὸ τῆς τεταγμένης ἐν τῷ Συντάγματι προθεσμίας, ἀπήντησεν ἐπιφυλακτικῶς μὲν ἀλλ' εὐπαρησιαστώως ὅτι δὲν δύναται ἢ νὰ συγκαλέσῃ αὐτὴν εἰς ἑκτακτον ἢ τακτικὴν σύνοδον.

προσεχῶς, ὅπως φέρῃ εἰς πέρας, ἐὰν τῇ ἐπιτραπῇ τοῦτο παρὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἑθνους, πάντα τὰ νομοσχέδια, δι' ὧν αὕτη φρονεῖ ὅτι θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἑθνους καὶ ἅπαντος τοῦ Πανελληνίου. Καὶ περὶ μὲν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων φαίνεται ὅτι ἐν τῷ παρόντι σκέπτεται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ πληρώματα τῶν ἀκτοπλοσύντων ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων δι' ἀνδρῶν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς γραμμὰς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν πρὸς τοῦτο εὕρῃ σύμφωνον τὴν διοικοῦσαν τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα ἐταιρίαν, ἢ ἄλλην τινα ἀποδεχομένην τὸν ὅρον τοῦτον. Ἐν γένει δὲ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἵνα καὶ ἡ θαλασσία συγκοινωνία διατελέσῃ ἀκμαία καὶ σὺν τῇ ἐμπορίᾳ νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀσκήσιν τῶν πληρωμάτων τῶν ἀτμοπλοίων. Τὸ μέτρον τοῦτο φαίνεται ἄριστον, ἀλλ' ἄδηλον ἐστὶ πῶς καὶ ὑπό τινος ὁρους θὰ ἐφαρμοσθῇ. Νοεῖται δὲ ὅτι τὰ κατὰ τὸν πολεμικὸν ναῦσταθμον καὶ τὴν πρόσκτησιν πολεμικῶν πλοίων, εἴτε θωρηκτῶν εἴτε ξυλίνων, θὰ συμπληρώσῃ βαθμὴδὸν τὸ ἔθνος καὶ αἱ ἐκούσαι καὶ πατριωτικαὶ συνεισφοραὶ τῶν φιλοπατρίδων ὁμογενῶν.

Ὅλα ταῦτα ἔχουσι καλῶς ἠθέλεν εἶπῃ τις ἴσως, ἀλλ' τίς ἡ χρεία πλέον, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες θὰ ὑπηρετῶσιν ὡς τακτικοὶ στρατιῶται, ὡς ἐφεδροὶ καὶ ὡς πανεπιστημιακοὶ φαλαγγίται, τίς ἡ χρεία οἱ παῖδες τῶν Γυμνασίων καὶ οἱ Καθηγηταὶ αὐτῶν νὰ ἀσπολῶνται εἰς τακτικὰ γυμνάσια, καὶ νὰ υποβάλλωνται καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ εἰς δαπάνας καὶ ἄλλας ἀλλοκότους καὶ ἐναντίας τῇ παιδαγωγίᾳ τῆς νεολαίας ὑποχρεώσεις; Αὐριον δὲ ὅταν αὐτοὶ ἐκγυμνασθῶσιν εἰς τὰ προκαταρκτικὰ γυμνάσια καὶ ζήτῃσιν ὅπλα, διότι πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν γυμνάζονται, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν χορηγήσῃ αὐτοῖς τοιαῦτα, τίς θέλει θεωρηθῇ αἷτιος τῆς τυχόν μελλούσης νὰ ἐγερθῇ καὶ ἐνταῦθα, ὡς ἐν Χαλκίδι πρότινος, νεανικῆς ὀχλαγωγίας; Ἡ Κυβέρνησις καὶ περὶ τοῦτου ἐγκαίρως πρέπει νὰ σκεφθῇ. Καὶ ἐὰν μὲν θέλῃ οἱ σπουδάζοντες νέοι νὰ ᾔναι καὶ αὐτοὶ στρατιῶται, πρέπει καὶ τὴν δαπάνην καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὀπλισμοῦ αὐτῶν νὰ κανονίσῃ καὶ ψηφίσῃ. Ἐὰν δὲ νομίσῃ ὅτι ὁ μαθητὴς εἶναι μαθητὴς καὶ πρέπει νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, ὁ δὲ καθηγητὴς εἶναι προωρισμένος νὰ διδάσκη τούτους γράμματα καὶ οὐχὶ νὰ μεταβάλληται ὡς ἀρλετίνος τὸρα μὲν εἰς διδάκτορα τὸρα δὲ εἰς στρατάρχην, ὅς προνοήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν προσοχὴν τῶν παιδίων εἰς τὰς ἰδίας σπουδὰς, διότι τὰ ἕως τὸρα γενόμενα, ὡς γενόμενα ἄνευ Νόμου, λέγονται παράνομα καὶ ἐὰν παραταθῶσι θὰ ἔχωσι συνεπείας οὐχὶ τόσῳ εὐαρέστους διὰ τοὺς νέους τούτους, διὰ τοὺς διδάσκοντας αὐτοὺς, διὰ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἢ οἰκείους καὶ ἐπὶ πᾶσι διὰ τὴν κοινωνίαν. — Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σύντονον καὶ ἐσκεμμένην ἀπεκδέχεται τὸ κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐκ μέρους τῆς

Κυβερνήσεως πρόνοιαν, ἥτις κάλλιστα καὶ παιδαγωγικώτατα θέλει πράξῃ ἐὰν ἀντὶ τῆς ὀπλιστικῆς εἰσαγάγῃ πανταχοῦ τὴν σωμαστίαν, εὐτονα πρῶτον καὶ ὑγιαίνοντα προπαρασκευάζουσα τὰ σώματα τῶν παιδίων, ὅπερ καὶ πρὸς τὰς ἑαυτῶν σπουδὰς λυσιτελεῖ, καὶ προσηκόντως παρασκευάζει αὐτοὺς εἰς τὴν διὰ τῶν ὀπλῶν ἀσκήσιν. Τοιαύτη τουλάχιστον εἶναι ἡ εὐχὴ τῶν εὖ φρονούντων.

Ἄφρευκτος ὁ πόλεμος.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ὅτι «ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τῆς Ῥωσικῆς τὰς ἀφορώσας τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς, ὡς λίαν προσβλητικὰς διὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ ὅτι πᾶσα διαπραγματεύσις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων ἔπαυσεν». Ἐπομένως ὁ Ῥωσοτουρκικὸς πόλεμος κείται ἐπὶ θύραις, τῆς Ῥωσικῆς μὴ δυναμένης νὰ ὑποστῇ ἀτιμωρητὴν τὴν προσβολὴν, ἣν ἔλαβε κατὰ πρόσωπον παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ πόλεμος τέλος πάντων εἶναι τὸ μόνον φάρμακον ὅπερ δύναται νὰ φέρῃ θεραπείαν εἰς τὰς τόσας πληγὰς, ἃς ἡ ἀβεβαιοῦς ἐπέφερεν εἰς τὰ σώματα τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας καὶ πάσης πλουτοφόρου ἐπιχειρήσεως τῆς οἰκουμένης ἀπάσης.

Ὁ αὖ Χρόνος τὸ Λονδίνου θεωρεῖ ὡς περτωθείσας τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις, ἀθεωρεῖ ἐπομένως τὸν πόλεμον ἀφρευκτον. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ ὑπερισχύσῃ τοῦ πολέμου, μήπως τάχα θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ; Ὅχι! ἀντὶ ἐκείνου ἡ περὶ εἰρήνης δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ εὐμενία τῶν ὑπ' αὐτὴν λαῶν ἐγκρατεῖ εἰς τὴν ἐδράσιον τῆς ἰσοτήτος καὶ ἰσοτιμίας εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐνδόσῃ ἀρίστῃ ἐλευθέρους τοὺς Κιρκασίους καὶ τοὺς Βλαχουζούκους νὰ ἐπιτίθωνται ἀτιμωρητὴ κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ νὰ ἀρπάζωσι τὰς περιουσίας των, νὰ ἀτιμάζωσι τὰς θυγατέρας των καὶ νὰ διαπράττωσι μυρία ὅσα ἀνήκουστα κακουργήματα καὶ βιαιοπραγίας κατ' αὐτοὺς, εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν ὄλεθρον, ἀφοῦ ἡ αὕτη κατάστασις ἐπικρατεῖ καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ, τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἀδυνατούσης ἕνεκα ἑλλείψεως μέσων, νὰ περιστείλῃ τὰ τοιαῦτα ἀπάνθρωπα κακουργήματα. Οὕτε εἰς τὸ σὺνταγμα, οὕτε εἰς τὴν συνελθοῦσαν ὁθωμ. Βουλὴν πρέπει νὰ ἀφιερῶσωμεν τὰς περὶ καλλιτερεύσεως τῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐλπίδας μας. Οὕτε ὁ εἰρηνικὸς λόγος τοῦ Σουλτάνου, οὕτε ἡ περὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους του μέριμνα δύναται νὰ ἀποροβήσῃ τὴν πανθομολογουμένην κατὰπτωσιν τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὅλα ταῦτα εἶναι λόγοι κενοὶ, εἶναι χά τ ι α τουρκικὰ καὶ ἀπραγματοποίητα. Τοῦρκος καὶ σὺνταγμα εἶναι δύο ἄκρα ἐναντία. Τοῦρκος καὶ οἰκονομία, εἶναι δύο πράγματα ἀντίθετα πρὸς τὸν προορισμὸν του. Ἐπομένως ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἀποπομπὴ τῶν τούρκων ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἶναι τὰ μόνα φάρμακα, ἅτινα θὰ ἐδραιώσωσι τὴν ποθουμένην εἰρήνην καὶ τὴν εὐμενίαν τῶν καταμαστιζομένων λαῶν.

Ἡ αὖ Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας γράφει: «Ἡ Ῥωσικὴ δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐχθροπραξίας πρὸ τῆς παρόδου τινῶν μηνῶν ἢ δὲ Τουρκία ὀφείλῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἀποστερήσῃ τὴν Ῥωσσίαν πάσης προφάσεως παλέμου δι' οἰκειοθελούς παραδοχῆς τῶν πράγματι μετρωτῶν ἀξιώσεων τῆς συνδιασκέψεως. Ἡ Πύλη δὲν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιεικεστέρους ὁρους. Ἡ πρώτη καὶ

ἡ τελευταία λέξις τῆς Ῥωσσίας εἶναι ἐγγυήσεις· ἥτοι δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξευρεθῶσιν ἐγγυήσεις ἥττον ἐπαχθεῖς·».

Οἱ σοφτάδες τῆς Κων/πόλεως δέκνυνται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λίαν φιλοπόλεμοι. Διένειμον διακηρύξεις δι' ὧν ἐκέρχοντο παρόνομον τὴν ἐξορίαν τοῦ Μιδάτ, κατεδικάσαν τὴν μετὰ τῆς Σερβίας εἰρήνην καὶ ἐπιμένουσι συμβουλεύοντες τὴν Πύλιν νὰ μὴ παραχωρήσῃ οὔτε σπιθαμὴν γῆς τοῖς Μαυροβουνοῖς. Ζητοῦσι λοιπὸν τὸν πόλεμον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1692 τῆς 10 Μαρτίου ἐ. ε. προγράμματός του, φέρει εἰς γνῶσιν τῶν συμπολιτῶν μας ὅτι, παυθέντος τῆς θέσεως τοῦ τοῦ Λου Δημομαρχικοῦ παρέδρου τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως, ὀρίζει ὡς ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χρηρευούσης ταύτης θέσεως τὴν 29 Ἀπριλίου ἐ. ε. Ὅσον νόμιμος καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ κ. Νομάρχου, εἶναι οὐχ' ἥττον ὀχληρὰ διὰ τοὺς Ἐρμουπολίτας, οἵτινες περὶ ἄλλα σπουδαιότερα ζητήματα, ἀφορώντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου τούτου, καταγιγόμενοι δὲ ἔχουσι δυστυχῶς τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ σκέπτονται καὶ περὶ τῶν ἐκλογῶν. Ἄλλως τε δὲ ἀνδίασαν νὰ βλέπωσιν καθ' ἐκάστην, οὕτως εἰπεῖν, ἐνεργουμένης ἐκλογᾶς. Τὴν 31 Μαρτίου ἐνεργηθήσεται ὡς γνωστὸν ἡ ἐκλογὴ τῆς χρηρευούσης θέσεως ἐνὸς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας. Τὴν 29 Ἀπριλίου ἔχομεν ἐκλογὴν διὰ τὸν Λον παρέδρον καὶ περὶ τὸν Φεβρουάριον ἢ Μάρτιον ἐπιόντος· ἔτους ἐνεργηθήσονται αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπεὶ δὲ περὶ τὴν ἐθεωρήθη παρὰ πάντων ἡ ἐκλογὴ τοῦ παρέδρου, διότι ὀλίγοι ὑπολείπονται μῆνες μέχρι τῆς ἐκλογῆς ὁλοκλήρου τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, ἄλλως τε δὲ καὶ ἐπειδὴ οὐδεμία ὑφίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χρηρευούσης ταύτης θέσεως, καλὸν ἥτοι ἵνα ὁ κ. Νομάρχης συνειννοῦμενος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς τῆς ὀχληρᾶς ταύτης καὶ ἀσκόπου ἀπασχολήσεως.

— Εἰς συμπλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἀποβιώσαντος Σταύρου Χρυσοῦ, Δημοτικοῦ Συμβούλου, προσεκλήθη ὁ κ. Γ. Γαλάτης, τοῦ κ. Χρυστ. Εὐαγγελίδου (ὅστις αὐτοδικαίως κατελάμβανε τὴν θέσιν ταύτην) μετοικήσαντος ἀπὸ πολλοῦ ὡς γνωστὸν εἰς Ἀθήνας.

— Ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῇ ἡ θέσις τοῦ παραιτηθέντος Δημοτικοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάν. Λούβαρη, διότι εἰς καὶ μόνος ἱατρός δὲν ἐπαρκεῖ δι' ἅπασαν τὴν πόλιν διὰ καὶ πολλοὶ τῶν πασχόντων ἀνθρώπων συμπολιτῶν μας μένουσιν ἀνευ βοήθειας.

— Παρακαλοῦμεν τὴν Ἀστυνομίαν νὰ παύσῃ πλέον τὴν κατὰ τῶν κυνῶν ἐξέβραν τας. Τὸ νὰ δηλητηριάζῃ τις κύνας κινηγητικούς καὶ τοιοῦτους μάστιγα, οἱ οἱ ἐν Ἐρμουπόλει, εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ δηλητηριάζῃ τὰ τέκνα τῶν συμπολιτῶν μας. Οἱ κύνες ἐνταῦθα ὑπεραγαπῶνται παρὰ τῶν κυριῶν των, εἴτε διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν εὐρίσκουσιν δι' αὐτῶν πόρον ζωῆς, εἴτε διότι κατέστη πλέον ἔθιμον νὰ διατρέφῃ ἐκάστη οἰκογένεια ἓνα ἢ δύο τοιοῦτους κύνας. Ἄλλως φη ἐκάστη οἰκογένεια ἓνα ἢ δύο τοιοῦτους κύνας. Ἄλλως τε δὲ ἡ διαγωγὴ αὕτη τῆς Ἀστυνομίας ἐμβάλλει εἰς τοιαύτην ἀνάγκην τινὰς τῶν συμπολιτῶν μας, ὥστε δὲν εἶναι διόλου παράδοξον νὰ ἔλθωσιν ἡμέραν τινὰ εἰς χεῖρας μετὰ τῶν κυνοκτόνων. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τοὺς δόντα τὴν ἐντολὴν τοῦ δηλητηριάζειν τοὺς κύνας νὰ ἀποδύωσι τὴν σκληρὰν ταύτην διαταγὴν των.

— Οἱ Σύριοι ἤρξαντο καὶ πάλιν κόπτοντες τοὺς θάμνους. Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ἀστυνομίου ἀνεκαλύφθησαν ἀποκείμενοι πολλοὶ τοιοῦτοι εἰς τοὺς κατὰ τὴν θέσιν τῆς γερύρας· κειμένους κλιβάνους. Ἀνάγκη καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ συμπράξῃ τῇ Ἀστυνομίᾳ Ἐρμουπόλεως πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ.

— Δὲν εἶναι ἀληθές, τὸ παρὰ τῆς συναδέλφου ὁ α' Ἀργου γραφὲν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Σκαμπαβία ἐπτώχευσαν. Τοιαύτη ἐταιρία δὲν ὑφίσταται. Ἐπτώχευσε δὲ ὁ Π. Σκαμπαβίας μετὰ παθητικῶν 60 περίπου χιλιάδων δραχμῶν. Οὐχ' ἥττον ἡ πτώχευσις αὕτη συμβιβασθήσεται ὅσον εἴπω, τῶν δανειστῶν τοῦ κ. Σκαμπαβία ἀναγνωρίζοντων ὅτι ὑπέστη ἀλεπαλλήλους ζημίαι. Καὶ ὁ συντάκτης τοῦ α' Ἀργου ἀναγνωρίσας τὸ λάθος τοῦ ζητεῖ συγγνώμην παρὰ τοῦ ἐταίρου τῶν ἀδελφῶν Σκαμπαβία, τοῦ κ. Κωνσταντίνου.

— Ὁ κ. Ἰερώνυμος Ματζολίνης μετέφερε τὸ ἐμποροραπτικὸν τοῦ κατὰστῆμα ὑπὸ τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ κ. Ἰσιδώρου Ἀνδρουλῆ, ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ πρώτου κατὰστῆματός, ἐπλούτισε δὲ τοῦτο μετὰ διάφορα ἐκλεκτὰ κασμύρια τῆς ἐποχῆς.

— Καὶ ὁ κ. Α. Ἀργυρόπουλος ἐπλούτισε τὸ ἐμποροραπτικὸν τοῦ κατὰστῆμα μετὰ νέα κασμύρια στερεὰ κατὰ τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν ποιότητα.

— Παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι τάχιον μεταθέσεως τοῦ ἐξηκοντάρχου τοῦ Τελωνείου Σύρου κ. Σαπικίδου, διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐδιμοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι μας ἡ κατ' αὐτοῦ διατριβὴ ἤρξατο ἐπιτηθέμενος μετὰ περισσοτέρου πείσματος κατὰ τῶν ὑπογραψάντων τὴν διατριβὴν ἐκείνην. Ἡ διαγωγὴ δὲ αὕτη τοῦ κ. Σαπικίδου μεγίστην προξενεῖ βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπορευομένων.

— Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν γέμει τροφίμων· τοῦτο δὲ διότι πολλὰ τοιαῦτα ἐπεσφάκησαν ἐσχάτως ἐκ Κων/πόλεως, ὅπου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πωληθῶσιν ἕνεκα τοῦ χαρτονομίσματος ὅπερ πληροῖ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ἐκείνης. ἔχομεν λοιπὸν ἀφθονίαν ὠν, πορτοκαλολεμονίων, ὀρνίθων κλπ.

— Τινὲς τῶν κυριῶν βουλευτῶν μαθόντες ἐκ στόματος αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὅτι ἡ Βουλὴ λίαν προσεχῶς (τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου κατὰ τοὺς εἰδόμενους) συγκαλεῖται εἰς ἑκτακτὸν ἢ τακτικὴν σύνοδον, ἤρξαντο ἀπεσπόμενοι εἰς τὰς πατρίδας των. Τούτου δ' ἕνεκα αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς θὰ λήξωσι πρὶν τῆς ὁρισμένης προθεσμίας. Καλὸν καὶ ὀλέθριον τὸ μέτρον τοῦτο.

— Πρὸ μηνὸς ἐγένετο εἰς Ἀθήνας ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τῶν ξυλογλυπτικῶν εἰκόνων τοῦ κ. Γ. Ἀνδρονίκου. Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς:

Ὁ ἀριθ. 620 ἐκέρδησε τὴν εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος.
 » » 520 » » » τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.
 » » 87 » » » » τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.
 » » 627 » » » » τῆς Ἀποκαλ. Ἰωάν. Θεολόγου.
 » » 734 » » » τοῦ ἑξαύρου σταυροῦ.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐχόντων γραμμάτια τοῦ εἰρημέ-νου λαχείου.

— Ὁ σεβαστὸς ἀντιναύαρχος κ. Νικηδῆμος περὶ ἀπὸ τῆς ἀμάξης διέτρεξε σπουδαῖον κίνδυνον· εὐτυχῶς διεσώθη.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Τήνου ὅτι πολλὴν ἐπροξένησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην εὐχαρίστησιν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Κανακάρη γενομένη κατάρ-γησις τῶν πλουσιῶν χορηγῶν, ὅς τινας τὸ ἱερόν τῆς Εὐαγγελιστρίας καθίδρυμα ἐπλήρωσεν εἰς πολλοὺς ἀπόρους συμπολίτας τοῦ προκατόχου Ὑπουργοῦ κατὰ μῆνα. Τὸ νὰ γίνη-

ται χοῦσις εἰς φιλανθρωπίας τῶν περισσευμάτων τοῦ εἰρημέ-
νου Νικοῦ εἶναι ἀξέπαινον, ἀλλὰ τὸ νὰ διδῶνται τὰ βοηθή-
ματα ταῦτα εἰς τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύ-
την, ἐνῶ πολὺ καὶ γῆραι καὶ ὀφραὶ τῶν στερῶνται καὶ
αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, τοῦτο καὶ ἀδίκον εἶναι καὶ ἀρι-
λάνθρωπον. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. ὑπουργοῦ πολλὴν περι-
ποιεῖ αὐτῷ τιμὴν καὶ τῇ Κυβερνήσει ἥς μέλος τυγχάνει.

— Εἰμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν, ἂν οἱ ἐν Μάσσαλις,
Λονδίνῳ καὶ Καλκούτῃ ὁμογενεῖς ἐπερψάν ποτε τὰς ὁποίας
ὑπεσχέθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος κανονοστοιχίας· τοῦτο
δὲ διότι ἔκτοτε, ὅτε μέγας ἐγένετο λόγος παρὰ τῆς ἀπαν-
ταχοῦ ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας περὶ τῆς φιλοπatriας τῶν
ὁμογενῶν τούτων, δὲν ἠκούσθη πλέον ἂν ἐστάλησαν ἢ οὐ
αἱ κανονοστοιχίαι ἐκεῖναι. Αἱ συνάδελφοι τῆς πρωτεύουσας
παρακαλοῦνται νὰ μᾶς πληροφορήσωσι περὶ τούτου.

Ο ΧΑΡΤΗΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙΣ ΧΡΟΝΟΙΣ.

—

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ὑπὸ Ε. EGGER.

Μετὰφρασις Α. Μ. Κ.

Κύριοι,

Ἐπεθύμουν νὰ σᾶς ἀποκαλέσω φίλους μου, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ
ὕμῶν μὲ γνωρίζει, ἐκτὸς ὀλίγων τινων. Ὅφειλω ἐπομένως
νὰ εἶπω ὑμῖν, ὅτι εἶμαι ἀρχαῖος καθηγητὴς τῶν ἀρχαίων
γλωσσῶν, καὶ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν τῶν παλαιότερων
ἀναμνήσεων ἐπαγγέλματος εἰς τὸ ὅποιον ὡς βλέπετε, σχε-
δὸν ἐλευκάνθη. Πρὸ τριακονταετίας, εἶχον ἐν τῇ Γυμνασίῳ
τῶν Παρισίων διὰ μαθητὴν, παιδίον τι ὅπερ προσεβλήθη ὑπὸ
τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ἀνέβρωσε, ἀλλὰ βραδέως, ὡς τοῦτο
συνήθως συμβαίνει κατόπιν τῆς σκληρᾶς ταύτης ἀθθενείας.
Ὁ ἰατρὸς εἶχεν ἀπαγορεύσει αὐτῷ ῥητῶς πᾶσαν πνευματικὴν
ἐργασίαν, ἀπαγορεύσεις ἦτις τὸν ἐλύπει πολὺ, διότι ἦτο μα-
θητὴς ἐπιμελής. Εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν καὶ ἀνίαν εὐρίσκω-
μενος, ὁ πτωχὸς ἀναρρώων παρητήρησε ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐγ-
γὺς τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ κλίνη αὐτοῦ, ἐν ἡμερολόγιον. Ἦτο
τὸ μόνον βιβλίον ἀναγνώσεως τὸ ὅποιον εἶχε ἀνὰ χεῖρας·
ἐπωφεληθεὶς ἐπομένως τῆς περιστάσεως, ἤρξατο ἀναγνώ-
σκων καὶ πάλιν ἀναγνώσκων αὐτὸ, οὕτως ὥστε ἐν διαστή-
ματι ἡμερῶν τινων, καὶ χωρὶς οὐδεὶς νὰ ὑποπτευθῇ τὸν ἀ-
θῶον αὐτοῦ δόλον, ἀπεστήθισε τὸ ἡμερολόγιον καὶ ἠδύνατο
νὰ διηγηθῇ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους,
ἀρχόμενος ἀπ' οἷας δὴποτε ἡμέρας καὶ ἀπ' οἷου δὴποτε μη-
νός. Τὸ πνεῦμά του, μ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα τοῦ ἱκτροῦ
καὶ τὰς ἐπιτηρήσεις τῶν νοσηφύλακων, εὗρε μέσον νὰ ἐνταχο-
λῇται καὶ νὰ διασκεδάσῃ.

Ὡς ἡ ἀθθενία οὕτω καὶ ἡ ἀναρρώσις δεῖται προφυλάξεων
καὶ φροντίδων ἰδίων, καὶ μόλις ἡ ἀδυναμία μὲς ἀρχίζει νὰ
διαλύηται καὶ ἡ διάνοιά μας αἰσθάνηται ἐαυτὴν ὡς
ἐλαφροτέραν ἀπὸ τῆς ἀθθενείας, προσπαθοῦμεν νὰ εὕρωμεν
μέσον ὅπως ἐπασχολήσωμεν αὐτήν.

Ἀρχόμενος Κύριοι τῆς ὁμιλίας μου, ὀφείλω νὰ ἀποδώσω
τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν γενναίαν καὶ ἀληθῶς χριστιανι-
κὴν ἰδέαν, ἥτις ἐσκέφθη τὴν ἰδρυσιν τοῦ αὐλοῦ τούτου· ὁ-
φείλω νὰ εὐχαριστήσω ἐπίσης καὶ τὴν τοῦ Πολυτεχνείου

ἐπιτροπὴν τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν σεβαστὴν καὶ ἀληθῶς
εὐχάριστον ἐποπτεῖαν τῆς αὐτοκρατείας, διότι παρέχει ὑμῖν
κατὰ τὴν ἀνάρρωσίν σας διατεκνέσασιν τινα ὠφέλιμον, ἅμα
δὲ καὶ εὐχάριστον, ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ σύνεσις τῶν ἰατρῶν
σας ἀπαιτεῖ νὰ διαμνηντε ἐνταῦθα. Ἰσως τὸ ἀντικείμενον
περὶ οὗ πρόκειται νὰ ὁμιλήσω ὑμῖν, ἡ ἱστορία δεικνύει τοῦ
χάρτου, δὲν εἶναι νέον διὰ πολλοὺς ἐξ ὑμῶν, πιθανὸν μάλι-
στα καὶ μέρος τοῦ ἀντικειμένου τούτου, νὰ ᾔηται εἰς τινὰς
τῶν ἀκρατῶν μου γνωστότερον ἐμοῦ, καὶ νὰ ἠδύναντο ἴσως,
ὡς κοινῶς λέγομεν, νὰ μὲ διδάξωσι αὐτά. Θέλω προσπαθῇ
σεῖ ἐπομένως νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῶν μερῶν ἐκείνων, ἅτινα νο-
μίζω, ὅτι δὲν σᾶς εἶναι τὸς γνωστά, καὶ ἰδίως θέλω προ-
σπαθῇ νὰ σᾶς ὑποδείξω διὰ τινων μέσων ἀνεπύχθη ἡ
κατασκευὴ τοῦ χάρτου, καὶ ὅποιαν ἐπὶ ῥόον ἐξήσκησε ἐπὶ
τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
εἶμαι σχεδὸν βέβαιος ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ χάρτου θὰ κινήσῃ
τὸ ἐνδιαφέρον ὑμῶν.

Εἰς Ῥωμαῖος ἱστορικὸς ἀφηγεῖται, ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας
τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ (περὶ τὴν ἐποχὴν δηλ. τοῦ θανά-
του τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ) ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ, εἰς τὴν μεγάλῃν
ταύτην τοῦ κόσμου πρωτεύουσαν, τὴν κατοικοῦμένην ὑπὸ
πλείονας τῶν 500 χιλ. ψυχῶν, τοσαύτη ἔλλειψις χάρτου,
ὥστε ἐπῆλθε ἀληθὴς σύγχυσις ἐφ' ὅλων τῶν βιωτικῶν ἀναγ-
κῶν, καὶ τοσοῦτον πλῆθος ἀγοραστῶν συνηθροίζετο πέριξ
τῶν ἐργαστηρίων εἰς ἃ ἐπωλεῖτο ὁ χάρτης, ὥστε ἠναγκάσθη-
σαν νὰ διορίσωσιν φύλακας διαιτητάς, ὅπως ἐποπτεύωσι εἰς
τὴν ἀνάλογον καὶ δικαίαν διανομὴν τοῦ χάρτου, τὸν ὅποιον
τὸ ἐμπόριον ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοι-
νοῦ. Τοιαύτη ἦτο πρὸ 1800 ἐτῶν, ἡ σπουδαία ἐπενεργεία
τῆς βιομηχανίας ταύτης ἐπὶ τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΚΟΡΝΙΑ κάρυος ὠραιότατη καὶ τεχνικωτάτη,
μὲ διάφορα τῆς ξυλογλυπτικῆς κοσμήματα πεποι-
κιμένη, πωλεῖται εἰς εὐθηνότατην τιμὴν. Ἡ διεύ-
θυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΠΥΡΙΤΙΣ ἀξιολόγων ποιότητων καὶ ἐλευθέρῃ
παντὸς δασμοῦ εὐρίσκεται παρὰ τῇ ἐνταῦθα κ. Ν.
Β. Καβούρ, πωλοῦντι ταύτην μόνον χονδρικῶς εἰς
βαρέλια ἢ τενεκέδες ἀπὸ τῆς πυριτιδαποθήκης.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τὸ Σ. κοινὸν
τῆς Ἑρμοπολέως ὅτι τὸ γνωστὸν Καφφενεῖον
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ μὲ σφαιριστήριον (μπιλιάρδο)
ἐνοικιάσθη ἤδη παρ' ἐμοῦ καὶ ἐπεσκευάσθη λαμ-
πρῶς εἰς τε τὰ ἐπιπλα καὶ τὸν ἐξωθεν αὐτοῦ ἐξώ-
στην, κατασταθέντα στερεώτατον τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν
μηχανικῶν τοῦ Δήμου κ. κ. Βλυσίδῃ καὶ Γρέκα.
Ἰπὸσχομαι δὲ πρὸς τοὺς προσερχομένους ἄκραν κα-
θαριότητα καὶ περιποίησην, πρὸς δὲ καὶ ἐκλεκτὰ
ποτὰ καὶ γλυκίσματα.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ καφφενείου
ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΒΙΡΙΝΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΡΕΡΗ

(παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς Δυτικῆς Ἑκκλησίας).